

en Fjestagelse gaa hen og idømme ham Bøde, kan han jo ganske simpelt skrive til Generaldirektoratet: Jeg erkender ikke, at jeg er bødepligtig, og jeg forlanger, at Spørgsmaalet skal bringes for Domstolene! Vil saa Generaldirektoratet fastholde sin urigtige Resolution, kan det bringe Sagen for Domstolene — det er man jo altid udsat for, hvad jeg har imod Vædringsforlaget, er væsentlig det, at det ikke siger det, som skulde siges, nemlig, at der indtræder Stempelpligt under de og de Omstændigheder, dernæst er der en anden Uklarhed ved Vædringsforlaget, som jeg ogsaa maa gøre opmærksom paa. Vi saa slet ikke at vide, hvem der bliver ansvarlig for selve Stempelbeløbet. Der staar, at den, der modtager en saadan Betsel, bliver ansvarlig til Bøde, men hvem der bliver ansvarlig for selve Stempelbeløbet, saa vi ikke at vide. Jeg tillader mig at henstille dette til den højtærede Justitsminister, fordi det forekommer mig, at det Forslag, han har fremlagt her i Tinget, er meget bedre end det, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds er kommet med. Hvis ærede Medlemmer mene, at der overhovedet er nogen Nødvendighed for at gøre Forandring i Checkloven, som vi jo ellers ikke have gjort Forandringer i, af den Grund, som det ærede Medlem har fremhævet, kan man jo vedtage det ved 2den Behandling og saa overveje til 3dje Behandling, om det ikke kan redigeres paa en anden Maade, men jeg vil tillade mig at stemme imod det, fordi jeg finder, at der ikke behøves noget Tillæg til § 17, 2det Membrum. Vi behøve ikke at gøre nogen Forandring i Loven, og hvis vi vedtage den uforandret, behøver Loven jo ikke at gaa tilbage til Folketinget.

B. G. C. Jensen: Jeg ønsker blot at gøre en Bemærkning lige over for det ærede Medlem, som nu talte. Han finder, at der ikke er nogen videre Ulempe forbundet med at skulle skrive til Generaldirektoratet om at blive fri for en dikteret Bøde eller i at skulle henvende sig til Domstolene om den Sag, men jeg finder, at det er meget ejendommeligt og en meget stor Ulempe for Folk i Almindelighed, som ikke ere vant til at have med den Slags Sager at gøre — jeg vil ikke tale om Retsagen, men blot, at de skulle affatte et saadant Andragende til Generaldirektoratet paa templet Papir o. s. v. De maa henvende sig til en Forretningsmand og betale ham for at oprette denne Skrivelse og tilvejebringe de Oplysninger, der skulle til, og skal man til at anlægge Sag om det, naar man, som bekendt, ikke saa ganske saa Udgifter derved. Det er

netop den Slags Ting, jeg har villet forebygge ved mit Vædringsforslag. Jeg ved meget godt, at de Remedier, som det ærede Medlem nævnedes, staa til Raadighed, men de nytte saa faare lidt, naar man alligevel faar en Mængde Ulejlighed og Udgifter derved, thi det er netop det, man skulde undgaa. Derfor har jeg stillet mit Vædringsforslag, som jeg finder vil være meget praktisk i saa Henseende. At der kan gøres Indvendinger mod Redaktionen, skal jeg indrømme, det har jeg allerede sagt, men for at fremme Sagen saa hurtigt som muligt, har jeg i det væsentlige henholdt mig til, hvad Kommissionen i sin Tid havde foreslaet.

Det. Hansen: Naar Generaldirektoratet ser forfæret paa et Stempelspørgsmaal og meddeler mig, at jeg skal betale en Bøde, saa har jeg ikke andet at gøre end at skrive til Generaldirektoratet: Jeg kan ikke erkende det for rigtigt, og jeg anmoder om, at Generaldirektoratet vil anlægge Sag imod mig. Det er ikke mig, som skal anlægge Sag imod Generaldirektoratet, det er Generaldirektoratet, der anlægges Sagen, jeg har altsaa ingen Ulejlighed, men man kan virkelig ikke sikkre Borgerne imod, at enten Generaldirektoratet eller hvilken som helst anden Autoritet faar en forfæret Opfattelse, rejser Spørgsmaalet og derved kommer til at gøre Borgerne Ulejlighed; men jeg føler mig tillige overbevist om, at det kunde aldrig falde Generaldirektoratet, som er en meget fulant og human Autoritet, ind at ville paastaa, at en Mand, der slet ikke har haft den fjerneste Anelse om, at en Check er bleven udgivet før Udstedelsesdagen, skulde være ansvarlig til Bøde, saa den Fare, som det ærede Medlem frygter, ligger saa fjern, og den Ulejlighed, der skulde foraarsages Borgerne, er ogsaa meget fjern. Sagen er i Virkeligheden ganske simpel.

Justitsministeren (Rumb): Da Spørgsmaalet jo ikke er noget stort Spørgsmaal, ligger der ikke saa megen Vægt paa, enten man vedtager det ene eller det andet. Jeg ser naturligvis helst, at Lovforslaget blev vedtaget uforandret, da det altid er rart at have det bragt i Hus, men jeg tvivler i øvrigt ikke paa, at dette ogsaa vil ske, hvis Vædringsforslaget bliver vedtaget. Med Hensyn til Mulkteringen i Stempelpapirsager skal jeg bemærke, at det er selvfølgeligt, at, uanset at Stempelpapirloven siger, at baade den og den skal mulkteres, vil man, naar Sagen selv frembyder Grund til at tvivle om, hvorvidt de almindelige, legale Betin-